

Vánočnické noviny

Ročník X.

prosinec 2013

Číslo 4 (39)

Vánoce - úsměv, láska, pohlázení...

Opět tu máme prosinec a do naší mysli proniká jako každý rok vánoční nálada, která nás provází celou adventní dobou až k toužebně očekávanému Štědrému dni. K těm pravým tajuplným Vánocům patří ozdobený stromeček, světla svíček, čerstvě napadaný sníh, pohádky, vůně cukroví, jmelí, ale

především úsměv, láska a pohlázení. Nesmí chybět sváteční atmosféra a vlídné slovo. Vánoce jsou nejkrásnějšími dny v roce, kdy by měli být k sobě lidé ohleduplní, pozorní a laskaví. Vánoce jsou, když jsme všichni spolu. Přeji Vám, ať je po Vašem boku vždy někdo, s kým se můžete o to všechno podělit.

Až se rozsvítí světla svíček, až zazní zpěvy od jesliček, až narodí se Kristus Pán, ať vejde také tiše k Vám a svou malou dlaní Vám všem udělí své požehnání.

Požehnané Vánoce a hodně pevného zdraví do nadcházejícího roku 2014 vám všem přeje

**VAŠE STAROSTKA
EDITA HRBÁČKOVÁ**

Vánoční

Marie Tetourová

Stromeček stříbrný, zlatý
oblékl sváteční šaty,
třpytivé ozdoby...
Děti dnes nezlobí
-zeptej se mámy i táty.

Poslouchám, jak zvonky zvoní.
Tajemně purpura voní.
Dáreček z lásky
vyhledí vrásky
dnes večer tak jako vloni.

Ježíšku, přicházíš z nebe.
Dnes tě mám tak blízko sebe...
Jsi naše naděje
- láska tě zahřeje
v chudičkých plenkách to zebe.

Ležíš tu, blízko své mámy,
Na troše studené slámy.
Za to, žes přišel k nám
pěkně ti zazpívám:
Ježíšku, zůstaň tu s námi!

O původu Vánoc

Vánoce patří mezi největší svátky, které lidé v České republice i jinde na světě slaví. Jsou jedním ze svátků, v nichž se mísí prastaré pohanské kultury s křesťanskými tradicemi.

Historicky starším svátkem jsou oslavy slunovratu neboli „nového zrození nepřemožitelného slunce“. Přírodní děje, pozorování klimatických změn a pohyb nebeských těles hrály důležitou roli téměř ve všech náboženstvích, která předcházela křesťanství. Mnohá polyteistická náboženství (mnohobožství) uctívala bohy spojené s přírodními jevy a oslavy na jejich počest spojovala s významnými cyklickými událostmi, jako byly např. rovnodennosti či slunovraty.

Datum zimního slunovratu se v 16. století s příchodem gregoriánského kalendáře ustálilo na 21. prosinci. Také tento slunovrat byl v mnoha starých náboženstvích spojován s rituálem znovuzrození. Například podle germánských pramenů se měl bohyni narodit syn, který se stal budoucím bohem.

Druhým zdrojem tradice slavení Vánoc je křesťanství. Pro ty, kteří věří, že Bůh Hospodin poslal na svět Ježíše Krista, aby svým ukřižováním a zmrtvýchvstáním vykoupil všechny lidi z moci smrti, jsou Vánoce hned po Velikonocích druhým největším svátkem oslavujícím Kristovo narození. Přesné datum tohoto narození však není známo. Ani den, ani měsíc, ani přesný rok. Bible uvádí u evangelisty Jana pouze časové určení „v době prvního sčítání lidu, které nařídil římský císař Augustus“. Tedy fakt, že se narození Ježíše Krista slaví 25. prosince, není historickou událostí. Význam křesťanského slavení vánoc má symbolický, nikoliv historický ráz.

První křesťané měli totiž často tendenci dávat již existujícím pohanským svátkům nový rozměr, a tak právě svátky zimního slunovratu byly překryty svátkem

Ježíšova narození. Oficiálně bylo datum svátku vyhlášeno papežem Liberiem roku 354 n. l.

Vánocům předchází čtyřtýdenní doba adventu, který má být duchovní přípravou na Vánoce a vrcholí právě 25. prosincem. Pro mnohé z nás to může být překvapivé, protože u nás je často za hlavní vánoční den považován 24. prosinec - Štědrý den, což je pro středoevropskou společnost specifické. V anglosaských zemích a v USA je hlavním svátkem 25. prosinec. Mnoho svátků zejména židovských, ale i křesťanských se však začíná slavit již po západu slunce předcházejícího dne. Proto také především římskokatolická církev slouží tzv. půlnoční mše. A odtud nám zůstal zachován i Štědrý večer, který křesťané udržují, byť hlavním vánočním dnem je až následující 25. prosinec.

K Vánocům neodmyslitelně patří také různé tradice. Jednou z nejstarších je stavění jesliček (betlémů). Autorem tohoto zvyku je údajně svatý František. První betlémskou scénu narození Páně měl zinscenovat jako živý obraz už před 790 lety v roce 1223. Nahé robátko leží v jeslích a společnost okolo mu tvoří Marie s Josefem a zvířátka, vůl, osel, ovečky a další. Věřícím se dojemná scénka zalíbila a - řečeno současným jazykem - dostala se do módy.

Vánoční stromeček křesťanskou inspirací není. Tento hezký zvyk snad pramení z mystické ochranné funkce stromů jako takových. U nás se stromeček poprvé objevil v roce 1812, kdy jej nechal postavit ředitel Stavovského divadla Jan Karel Liebich. Ve všech domácnostech se stromečky začaly zdobit až s koncem druhé světové války. Do té doby bývaly v rodinách často jen ozdobené smrkové či borové větve.

Tradičním vánočním pokrmem je vánočka. První zmínka o ní pochází už ze 16. století.

tenkrát ji mohli péct pouze cechovní řemeslníci, tedy pekaři. Od 18. století si vánočky začali lidé péct doma sami. První z tohoto pečiva měl vždy dostat hospodář, aby se mu urodilo hojně obilí. Velká vánočka se rozkrájela na závěr štědrovečerní večeře. Někde z ní o Štědrém večeru dávali po krajíčku dobytku, aby byl zdravý a neškodily mu zlé síly. Zhotovit vánočku nebylo a není jednoduché, proto se při přípravě těsta, pletení a pečení dodržovaly různé zvyky, které měly zaručit zdárný výsledek. Hospodyně měla zadělávat v bílé zástěře a v šátku, neměla mluvit, při kynutí těsta měla vysoko vyskakovat. Dávným zvykem bylo také zapékání mince. Kdo ji při krájení našel, měl jistotu, že bude zdravý a bohatý po celý následující rok. Naopak připálená nebo natržená vánočka věštila nezdar.

Z oslav zimního slunovratu se až dodnes jako symbol uchovalo jmelí, posvátná rostlina keltských druidů, kteří mimo jiné věřili, že vyléčí každou chorobu. Křesťanství pak jmelí ilustrovalo jako samostatný strom, z něhož Josef vyrobil kolébku pro Ježíše. Po 33 letech pak měl být tento strom poražen a z jeho dřeva měl být zhotoven kříž, na němž byl Ježíš ukřižován. V tom čase mělo jmelí pozbyť své původní podoby a stal se z něj plevel parazitující na jiných stromech. Křesťany však zůstal uchován jako symbol štěstí a požehnání. K vánoční době tradičně patří i koledy, původně rituální zpěvy na oslavu boha Saturna o saturnáliích, římské období zimního slunovratu. Až ve 14. století dochází k plnému nahrazení původních zpěvů vánočními písněmi oslavujícími zrození Páně.

Vánoční zvyky se liší rodinu od rodiny, kraj od kraje, národ od národa. Přes jejich rozdílnost však mezi nimi najdeme celou řadu společných rysů: důraz na pospolitost lidí, na

rodinné vazby a vztahy a na křesťanský smysl Vánoc, tedy narození Ježíše Krista, skrze

kterého přišel Bůh v lidské podobě nasvět.

(Podle časopisu C PLUS zpracovala Mgr. Věra Nejezová)

Jak rozbalovat vánoční dárek - František Nepil

Tak vidíte, máme zase Vánoce, jako když je člověk vymaluje, a jsme hlavně moudřejší a chytřejší. Už víme, jak to uděláme napřesrok, víme, že napřesrok většinu dárků seženeme mnohem dřív. Ano, tak se to má dělat, kupovat dárky v září a v říjnu, když má člověk po dovolené spoustu peněz, že ano. Kdy má v jedné krabici od bot samé pětistovky, v druhé Hradčany a v třetí Smetany. Neboť dárky se mají nakoupit a poschovávat tak včas, aby je člověk celý prosinec hledal. Ano, napřesrok budete dárky v prosinci hledat a ne kupovat. A v prosinci půjdete do spořitelny nebo do Komerční banky svoje úspory ukládat, ne vybírat, lebo v Komerčnej banke peniaze nezmoknú.

Musíte mít ovšem na paměti, že sehnat dárky a položit je pod stromeček, to není všechno. Toho druhého nejčastěji připravujete o radost totiž tím, jak dárky od něho neumíte přijímat. Přijmout dárek, to je podobné umění jako balet nebo rozhoupání zvonů a podobný obřad jako přijímání do šlechtického stavu, uzavření manželství nebo otvírání studánek. Vždyť si uvědomte, že někdo na vás myslí! Že si lámal hlavu, co by vám udělalo potěšení, že si odtrhl od úst a že je celý nesvůj, jestli vám ten dárek udělá aspoň takovou radost, jakou jemu dělal starost.

Především si musíte Štědrý večer zorganizovat tak, že vyzvedáváním dárků z pod stromečku někoho pověříte. Když vám stojí stromeček na podlaze, pověřte tím někoho, kdo je jako proutek a komu to shýbání, dřepy a vstávání nedělá potíže. Pokud máte stromeček na stole, může tuto funkci zastávat i někdo, kdo

nemůžete nic dopnout.

Nu a taky musíte mít někoho, kdo se umí po štědrovečerní večeři nepozorovaně vytrahit a udělat cililink v předsíni nebo v pokoji. Musí to být ten, kdo má nejvyjevenější tvář nebo kdo umí hodně užasle strčit hlavu do dveří a říci: „Víte, že tady byl Ježíšek?“ Nato vy musíte stejně užasle zakroutit hlavou a odpovědět: „Opravdu?“ nebo „No ne!“, či cokoli jiného vhodného. Ale vhodného! Je přece svatý den, tak žádné klení nebo něco takového. Nu a pak se odeberete ke stromečku k tomu nadílání.

Až dostanete dárek, nezačínajte ho honem honem rozbalovat, jako by bylo samozřejmé, že máte dostat vlastně všechno, co je pod stromečkem. Nejdříve se zeptejte: „Cože, tohle že je pro mne?“ Pak si přečtete jmenovku a řekněte: „Vidíte, že to není pro mne!“ A když vám budou říkat: Je! Je! Je!, přečtete si ji ještě jednou a opravte se: „Ba jo, je to pro mne!“ Mějte totiž na paměti, že předehra ku spatření dárku je více vzrušující než jeho samotné prohlížení.

I když je tedy jasné, že dárek je opravdu váš, nesmíte se na něj vrhnout jako nedočkavý hafan na hosený kousek klobásky. Kruťte nad ním ještě chvíli hlavou se slovy: „To jsem blázen, co to může být!“ Ani nadále však nespíchejte! Mašličku rozvazujte pomalu a stočte ji do klubička s tím, že tak pěknou stužku si musíte schovat na příští Vánoce. Přesně totéž, ale ještě pomaleji, to pak uděláte s papírem, ve kterém je dárek zabalen. A teprve pak přijde chvíle, na kterou čeká dychtivěji dárece než obdarovaný: otevřete krabičku a vyjmete dárek.

Nezapomeňte, že tento

okamžik je úplně nejdůležitější. Nechoďte mi tedy na oči, jestli řeknete jenom: „Aha, voda po holení!“; nebo „Aha, násada na kosu!“; či „Aha, klobouk!“ Naučte se nejdříve nevěřicně vydechnout: „Ne!“ a po třech vteřinách rozsvítit oči a dodat třeba: „Voda po holení! jak víte, že ji tak potřebuju?“ Potom si dárek prohlížejte ze všech stran, nechte si ukázat, jak se rozšroubuje klobouček, aby tekla, několikrát se pocmrndejte a několikrát dárek pochvalte. Pak za něj hezky Ježíškovi poděkujte a než dostanete další, pěkně si ho třeba i beze slova prohlížejte. Ten, kdo vám jej dal, to moc dobře vidí, i kdyby byl kvám zády. Prosím vás, nezapomínejte na to, že největší surovost je dárek vůbec nerozbalit a položit ho stranou.

Může vás ovšem potkat i to, že klobouk, který dostanete, si nasadíte na hlavu a on se vám zastaví až pod nosem. Prostě bude o pět čísel větší. To se může stát. Ale nesmí se stát, že vyhrknete jako nějaký Vinček z pazderny: „Jé, vždyť je mi velkej!“

Naučte se být taktní. Naučte se říct například: „Podívejte se, on je mi div ne akorát!“ Významově je to totéž, ale snáší se to o mnoho líp.

Tohle všechno jsem vám chtěl říct ještě ve chvíli, kdy už se toho moc zachránit nedá. Ale jestli jste dobře poslouchali, mohl bych vás uchránit od toho nejhoršího. Nemluvě o tom, že teď víte, co učít na Štědrý večer své děti. A pak: já si tím hlavně čistím svědomí vůči všem, kdo mi kdy v životě něco dali a já to neuměl přijímat. Ať mi o těchto svátčích lásky odpustí, že to umím až dneska, kdy už na ty dárky skoro nevidím.

Hasiči se chystají na zimu

Zima je už opět tady a pro nás hasiče to znamená období, kdy těch venkovních aktivit je méně, ale zato je potřeba dát dohromady veškerou techniku a nachystat vše na další sezónu. Jako první je na řadě naše zásahová mašina PS-12, která už v tuto dobu je v péči servisu. Potřebuje to jako sůl, protože za uplynulý rok se nadřela hodně (nejvíce při zásahu v areálu Svít ve Zlíně). Ovšem i soutěžní mašiny projdou nutnými opravami a doplní se i veškeré vybavení, jako jsou hadice, pracovní oblečení PS a další nutné věci, které chybí, nebo jsou již zničené. Tohle vše bude probíhat průběžně během zimního období tak, aby vše bylo připraveno co nejdříve k plnému nasazení.

Na nákup věcného vybavení byla naší jednotce SDH Sazovice poskytnuta neinvestiční dotace z rozpočtu Zlínského kraje ve výši 25 000 Kč.

Ovšem než zima začala, tak jsme provedli ještě pár akcí, nebo jsme s nimi alespoň pomohli. 28. října jsme se podíleli na průběhu lampiónového průvodu, který byl zakončen ohňostrojem připraveným na Zahrázovém.

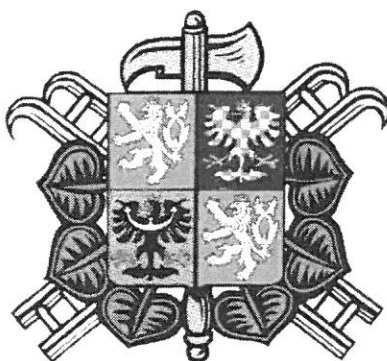
16. listopadu se konala výroční valná hromada našeho sboru na sále OÚ. Zde jsme probrali celou sezónu, odměnili jsme členy, kteří si to zasloužili a probrali plánovanou činnost pro nadcházející rok.

Začátkem prosince jsme pomohli s přepravou a umístěním vánočního stromu a následně zavěsili světlenou výzdobu okolo budovy OÚ.

Poslední akcí v tomto

roce bude vánoční turnaj v kuželnách, který proběhne na Machové 28. prosince odpoledne.

První naši plánovanou akcí v novém roce bude hasičský ples. Ten se usku-

teční 11. ledna a všichni jste tak srdečně zváni. K tanci i poslechu bude hrát skvělá kapela Zdounečanka.

1. března 2014 proběhne tradiční vodění medvěda. Bude to sobota a chtěl bych tímto vyzvat všechny, kterým není tento druh zábavy cizí, aby se přidali do průvodu masek. Rok od roku je nás totiž méně a byla by škoda, aby se tato skvělá tradice z důvodu malé účasti nekonala. Není podmínkou, že každý v průvodu musí být našim členem, účastnit se může kdokoli. Podrobnosti o této akci se včas dozvíte. Takže přijďte podpořit tuto skvělou tradici.

Nechci v tomto vánočním čase psát příliš dlouhé články, ale rád bych se ještě zmínil, že začátkem prosince oslovila náš sbor redaktorka regionálního zpravodaje 5 PLUS 2, abychom prezentovali náš sbor v krátkém článku. Tímto úkolem jsem byl pověřen já a doufám, že jsem napsal vše podstatné o našem

sboru. To, kdy přesně tento článek vyjde, zatím nevím, ale posoudit ho může kdokoli, kdo tento zpravodaj čte pravidelně.

Závěrem bych rád všem popřál klidné Vánoce, hodně zdraví v příštím roce, ať se vám problémy vyhnou obloukem a na to vše si na Nový rok připijeme lahodným mokem...

Tomáš Omyla
jednatel SDH Sazovice
velitel družstva
JPO Sazovice

Nejbližší připravované akce:

28. 12. 2013

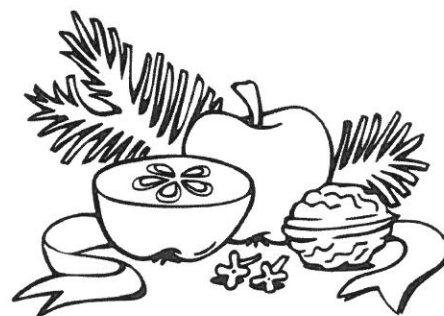
Turnaj v kuželnách
na kuželně v Machové

11. 1. 2014

Tradiční hasičský ples

1. 3. 2014

Vodění medvěda

Z činnosti Spolku sv. Václava a MO KDU-ČSL v Sazovicích

Milí spoluobčané, přátelé a podporovatelé Spolku pro výstavbu kostela sv. Václava v Sazovicích, jen krátce vás budu informovat co se dělo od poslední valné hromady, konané dne 17. 7. 2013.

Jak už jste mnozí zjistili, konají se v sále OÚ v Sazovicích každou 1. středu v měsíci mše svaté. Dá se říci, že jsou hojně navštěvovány našimi a částečně i přespolními občany. Je to milé a až zázračné, že se nás vždy sejde cca kolem 60. I přes tuto krásnou účast, ještě i vás ostatní srdečně zveme ke slavení mše svaté. Neboť jaká je to velká výhoda, když alespoň jednou za měsíc nemusíte nikam dojíždět a celou dobu jsme v pěkném a hlavně teplém prostředí našeho sálu.

Příští mše svatá se bude slavit 8. ledna 2014 v 18 hod. v sále OÚ. Těší se na vás nejen ti, kteří vše ke mši sv. připravují,

ale hlavně vás očekává Ten, který přichází do takové blízkosti našich domovů a v těchto svátečních dnech i do našich srdcí - Pán Ježíš.

Dne 12. 11. 2013 proběhlo v Brně jednání s panem arch. Ing. Štěpánem. Na této důležité schůzce byl dohodnut harmonogram zpracování projektové dokumentace a vyřízení stavebního povolení pro kostel sv. Václava v Sazovicích.

1. Do konce tohoto roku bude proveden geologický, hydrogeologický a radonový průzkum stavebního pozemku.

2. Během ledna 2014 bude připravena projektová dokumentace v takovém rozsahu, aby v únoru bylo možno zahájit řízení pro stavební povolení.

3. Na červenec 2014 je dohodnuto dokončení Kompletní projektové dokumentace, vč. Výkazu výměr, slepého a skutečného rozpočtu.

4. Dále byla sepsána Smlouva o dílo, v níž je kompletní projektová dokumentace oceněna na 180.000 bez DPH, a dále dohodnuto, že během prosince t.r. bude uhrazena zálohová faktura na danou dokumentaci ve výši 120.000 Kč bez DPH.

Za Spolek pro výstavbu kostela sv. Václava v Sazovicích, přijměte všichni přání **KRÁSNOU A POŽEHANOU VÁNOC, HODNĚ ZDRAVÍ, POKOJE A PŘÍZNĚ BOŽÍ V ROCE 2014.**

Touto cestou chci také poděkovat všem, kteří byli nápomocni při různých činnostech MO KDU-ČSL a to hlavně v době voleb a také všem vám, kteří jste projevíli svou důvěru v představitelce, kteří tuto stranu vedou.

Marie Rapantová

Vánoce v muzeu

Také v letošním adventním čase přivítalo muzeum své návštěvníky tradiční vánoční výzdobou. Vedle stromečku ozdobeného červenými stuhami, jablíčky a perníčky byl vystaven betlém lidového řezbáře p. Bernarda

Kučery. Ukázkou spřádání ovčího rouna na kolovrátku předvedla návštěvníkům muzea paní Zdena Chudárková ze Záhlinic.

**Mgr. Věra Velísková,
Mgr. Věra Nejezová**

Už víc než dva roky patří každý první čtvrtek v měsíci zasedací místnost obecního úřadu v Sazovicích našim seniorkám. Posezení u kávy a také něčeho sladkého, co si samy přineseme, uběhne vždy jako voda. Trošku zavzpomínáme, zasmějeme se, předáme si nějakou radu nebo zkušenost a těšíme se zase na příště. V letošním roce nám Městský úřad ve Zlíně nabídl zdarma vstupenky na divadelní představení. A tak mohlo 9 z nás vidět divadelní hru „Sen noci svatojanské“ v Městském divadle ve Zlíně. Z iniciativy seniorek proběhla v obci charitativní sbírka víček od PET lahví určená na pomoc postižené holčičce Michal-

ce z Holešova. Bylo sebráno téměř 100 kg víček a akce pokračuje, tentokrát je sběr určen pro místní školu. Také jsme několika doma už nepoužívanými opasky přispěly do dobročinné aukce nazvané Kravatový a opaskový den, kterou pořádalo o. s. Za sklem. Výtěžek byl určen na podporu Vzdělávacího a aktivního centra pro děti s poruchou autistického spektra a jejich rodiče. Na posledním setkání v letošním roce jsme mezi sebou vybrali finanční obnos, který postačí na zakoupení živé kozy pro Tibet. Zajímavou akcí byla beseda s paní Mgr. Blaženou Šůstkovou ze Zlína, která velmi poutavě vyprávěla o své návštěvě v Jihoafrické

republice. Zasněženě hovořila o historii této země, její přírodě, zvířatech i o životě jejích obyvatel. Svým vyprávěním, které doplnila řadou fotografií, všechny zúčastněné skutečně zaujala. Obecní úřad pro nás, seniory, předplatil měsíčník „Doba seniorů“. Jsou v něm užitečné informace a rady pro seniory a půjčit nebo přečíst si ho můžete v obecní knihovně. Děkuji vám všem, kteří na tyto besedy chodíte, za příjemně prožité jedno odpoledne za měsíc a těším se na setkání v příštím roce. Přeji nejen seniorům, ale i všem našim občanům požehnané Vánoce a hodně dobra v novém roce.

Jana Potočná

Vyhodnocení ankety „PENZION PRO SENIORY V SAZOVICÍCH“

Do dnešního dne se z rozdaných 250 anketních lístků vrátilo na obecní úřad pouze 53.

Na otázky jste odpověděli takto:

1. Podpoříte stavbu penzionu pro seniory v Sazovicích? ANO - 51 x NE - 2 x
2. Preferujete:
 - klasický typ domova důchodců s bydlením na pokojích - 24 x
 - řadovou výstavbu přizemních samostat. malometr. bytů (tzv. seniorpark) 23 x
 - jiný návrh (jaký)
 - aby si toto bydlení mohli dovolit chudší senioři - 1 x
 - seniorcentrum (komplexní služby) - 1 x
 - nerozhodnuto - 4 x
3. Jaký způsob výstavby je vhodný?
 - zděná novostavba - 27 x
 - koupě a oprava starší nemovitosti - 1 x
 - montovaná stavba - 11 x
 - více uvedených možností - 6 x
 - jiný návrh - 2 x
 - nerozhodnuto - 6 x
4. Máte zájem být spoluinvestorem?
 - ANO - 14 x NE - 34 x
 - ano podle možností nebo urč. podmínek - 2 x
 - neurčeno - 3 x
5. Kdo se má o seniory postarat?
 - vlastní rodina - 15 x
 - obec - 4 x
 - stát - 13 x
 - nerozhodnuto 5 x
 - kombinace možností - 16 x (všechny tři možnosti 7x, Rodina a obec 2x, obec a stát 2x, rodina a stát 5x)

Děkujeme za vaše názory týkající se vybudování penzionu v Sazovicích a za váš čas, který jste věnovali vyplnění a vrácení dotazníku. Vašich odpovědí si vážíme a budeme se jimi dále zabývat. **Vaši zastupitelé**

Pokud bych mohla hodnotit sama za sebe, potěšilo mě, že se našlo 51 spoluobčanů či celých rodin, které spokojený život našich seniorů zajímá. Na druhou stranu je ale vidět, že většinu našich obyvatel tato otázka nezajímá a nehodlají se tím vůbec zabývat. Je to smutné, také budou jednou své bydlení ve stáří řešit. Jaký způsob stavby nebo typ bydlení bude zvolen, není v tuto chvíli tak důležité. Důležitější je, že v 15 případech by se o své seniory postarala rodina, případně za pomoci státu nebo obce (7x). To oceňuji, každý tu sílu a odvalu nemá. Co mě ale úplně nejvíc překvapilo je zájem být spoluinvestorem, což potvrdilo 14 osob nebo rodin či firem. A možná ještě o 2 více. To se asi o nedostatek financí nemusíme bát, co říkáte?

Svůj pohled na věc vyjádřila
Jana Potočná, místostarostka obce

Štědrý večer - ponocný, hlásný, pastýři, bubeník.

Od dávného času stavěli lidé kolem svých obydlí hlídky. Vzniklo to z potřeby chránit majetek obce a jejích obyvatel před zloději úrody, dobytka a domácího zvířectva. Dalším úkolem těchto strážců bylo alarmovat obyvatele při vzniku požáru.

Koně, hovězí dobytek, ovce, vepře pásali a hlídali pastýři, kteří požívali všeobecné vážnosti, protože dokázali léčit ledaskteré choroby zvířat i lidí. Jejich vážnost udržovala i pověra, že umí čarovat. Tato služba se dědila.

V zahradách a polích hlídali hotaři. Byli voleni obecním úřadem stejně jako ponocný, na Moravě se mu obyčejně říkalo hlásný. V obcích také býval bubeník, který vybubňoval různé vyhlášky a ohlášky. Tato služba byla často obsazována vojenskými vysloužilci a byla spojena s dalšími povinnostmi. V Sazovicích jsou ještě v paměti dva bubeníci. Nejprve chodil František Ivanovský a později František Velísek. Protože v Sazovicích bylo jméno Velísek a Doležel velmi časté, rozlišují se sousedé dodnes podle přezdívek, které se i dědí. František byl zvaný podle svého úřadu Bubeňa a také podle bydliště Dolňák.

Tito bubeníci kromě jiných povinností chodili na Štědrý den troubit na ponocenský kravský roh. Pokračovali tak v tradici, o níž se při popisu zvyků z 18. století zmiňuje ve svých „Památkách obce Záhlinice“ pan František Skopalík: „Jakmile se setmělo po klekání, chystali se k večeri, kteráž ten den dříve než obyčejně bývala ... Po večeri chodili pastýři po dědině, dům po domě troubíce na pastýřské trouby a dostávali od hospodyní

vdolky. Na znamení, že se Hospodin narodil, se také střílelo.“

Na tradici štědrovečerního troubení sazovických bubeníků navázal Josef Kubíček z čísla 34. Tím zachoval tento starý zvyk bez přerušení až do dnešních dní. V době, kdy už pro pana Kubíčka byla obchůzka obtížná, navázal Karel Bazika, který se později dohodl na spolupráci s panem Ivanem Šidlíkem. Od té doby troubí každý z nich v části dědiny. Pan Šidlík vzpomíná, že dříve ještě s Ivanovským chodili jako chlapi po dědině a troubili na menší rohy. Děcka nosila nošku, do které se skládaly dary od hospodyň. V tu dobu u zvonice kdosi vystavil plechovou klekáníci pro strach děckám a pro pobavení dospělým.

Až budete po večeri vyhlížet Ježíška, vyčkejte! Nejpozději po zatroubení pastýřů budou pod stromečkem určité nějaké dárky. Proto, abyste mohli odhadnout, kdy se u vás bude trubit, přidáváme časový plán cesty (viz strana 9).

Přibližně v 17:30 vychází z domu zahradou Karel

Bazika. Prvně trúbí u Miklů 231 a potom pokračuje kolem Miklíkova 241 přes Vývozek na Kopec, kde se v 18:00 setkají s Ivanem Šidlíkem. Zde vyčkají, až odzvoní klekání a vychází každý svým směrem.

Ivan Šidlík jde nejprve Chaloupkami k Pospíšilovému 130 a odtud do Vývozku. Potom dolů Bědachovem přes mostek na Kútík k Potočnému 240, odtud zpět k mostku a podle Svodnice k Miklíkovému Za Potokem č. p. 2. Tam se opět setká s Karlem, který jde z Kopca cestou na Mysločovice. Po cestě zajde do odboček v ulici U Koupaliště, K Pastviskám u Vojáčkového 187, Pod Lazy k Doleželovému 254, a pak kolem MRB přes stav zpět podél Svodnice na místo druhého setkání k lávce u čísla 2. Oba hlásní potom pokračují společně kolem potoka k Dobrotínu. Na návsi u jesliček spolu ještě naposledy zatroubí, potom ještě vytrubují po cestě k domovu.

Vinšujeme nejen na jídlo a dárky bohatý Štědrý večer!

Za pastýře Karel Bazika

Ilustrační foto: zdroj idnes.cz, dílo Josefa Lady, Ponocný

Advent v naší škole

Období celého adventu patřilo ve škole činností a aktivitám spojeným s jednotlivými svátky, významnými dny a jejich zvykoslovím. Děti se s nimi seznamovaly prostřednictvím výuky i rozmanitých výtvarných a rukodělných technik. V mateřské škole se dokonce dralo peří a psalo se husím brkem.

Se svými paními učitelkami si děti vyprávěly o svatém Ondřeji, svaté Barboře, svaté Lucii i o Vánocích. Ve škole je pak navštívil sám svatý Mikuláš s andělským doprovodem. Pak už zavoněla škola perníčky, cukrovím a vánočním punčem, který měli možnost ochutnat

také rodiče žáků při předvánočním setkání spojeném s výrobou svícínku.

Svými pěknými výrobky obohatily děti také vánoční jarmark na obecním úřadě.

Před vánočními prázdninami proběhl v základní škole jazykový projekt s názvem Vánoce v Evropě. Jeho prostřednictvím se žáci měli možnost seznámit s různými evropskými státy, jazyky, kterými se v nich mluví, a také s tím, jak se v těchto zemích slaví Vánoce, kdo nosí dětem dárky či jaká tradiční jídla k nim patří. Nakonec si žáci popřáli krásné Vánoce nejen česky, ale i slo-

vensky, německy, anglicky, francouzsky, italsky a španělsky.

S našimi zvyky a tradiční vánoční výzdobou se děti seznámily při návštěvě sazovického muzea i prostřednictvím besedy v obecní knihovně, kterou pro žáky školní družiny připravila paní Marie Ordánová. Závěrem bych chtěla popřát všem dětem, jejich rodičům i prarodičům a také všem zaměstnancům naší školy Vánoce plné radosti, rodinné pohody a štěstí a úspěšný celý příští rok.

Mgr. Věra Velísková,
ředitelka školy

Anketa

Děti naší školy se zapojily do ankety, v níž se ptaly svých rodičů na jejich nejoblíbenější vánoční pohádku a které cukroví mají o Vánocích nejraději.

Výsledky ankety:

Pohádka:

maminky - Tři oříšky pro Popelku

tatínkové - Čerty nejsou žerty

děti - Mrazík, Tři oříšky pro Popelku

Cukroví:

maminky - vanilkové rohlíčky, linecké

tatínkové - vanilkové rohlíčky, marokánky

děti - linecké, perníčky

Pohádky s vyjmenovanými slovy

O ČAROVNÉM PÝRU

Bylo nebylo, žil byl jeden čert. Jednou když si sadil čarovný pýr, jedno semínko omylem snědl. Nejenže už potom byl sytý, ale dostal se do čarokrásné Prahy. Tu už dobře znal. Věděl, že je tam letiště, ale nemohl si vzpomenout, jak se nazývá. Pak si řekl: „Jsem bystrý a zlomyslný čert, určitě něco vymyslím“. Pak si vzpomněl a vykřikl: „Ruzyně“. A ubytoval se v hotelu Bystrý Sysel. Slavný pražský orloj právě odbil 12. hodinu večer a čert si řekl, že si prohlédne noční Prahu. Strašně se bál, protože na každé pouliční lampě seděl vysoký výr. Jakmile se dosmýkal zpět do hotelu, začal si myslet, že ho někdo vyloupí a proto rychle zamykal klíčem ve starobylém zámku. Proto-

že venku byla zima, dostal pořádnou rýmu a rychle si uvařil pelyňkový čaj s různými bylinkami. Pak začal zpytovat své svědomí, že vůbec sadil čarovný pýr. Poněvadž byl v Praze už delší chvíli, začal si na ni zvykat. Dokonce každý den četl noviny a v nich bylo psáno: „Dostanem vás všude - letiště Ruzyně.“ Když tam konečně došel, byla tam jen spousta letádků a jeden fyzik, který vysvětloval, že časem cestovat nelze a že to odporuje fyzickým zákonům a odešel. Později se čert dozvěděl, že v Příbyslavi je taková časová rokle. Do ní čert skočil a nic z toho, co je zde napsáno, se nestalo. (Pokud nepočítáme, že čert dostal rýmu a že snědl tajemný pýr.)

Matěj Mrhálek, 4. třída

O ČERTOVI PŘIBYSLAVOVI

Bylo nebylo, v jednom starém mlýně bydlel vysoký čert s lysinou. Nazýval se Přibyslav. V jeho příbytku bydleli další obyvatelé: netopýr, myš, hlemýžď a slepýš. U mlýna na mýtině se pásli dobytek. Před mlýnem plynul potok, ve kterém výskala vydra. Kolem potoka létali sýček, sýkora a výr. Na mýtině poletoval hmyz, který sbíral pyl z pýru a jiného býlí. Jednou se čert vydal na letiště Ruzyně. Když šel kolem kobyly a býka, kteří žvýkali byliny, řekl jim: „Nebudu plýtvat časem a vydám se za dobrodružstvím do Litomyšle. Myslím, že je čas si vzít svůj pytel a jít vymýtít všechny nezbedné děti.“ V Litomyšli na něj čekal byt s překrásným nábytkem a velkým třpytícím se zrcadlem. „Doufám, že si tady brzy zvyknu,“ pýřil se Přibyslav. Jak se zabydlel, rozhodl se, že vyrazí na nezbedné děti. Když zamykal byt, uslyšel, jak se venku blýská. „Asi je venku sychravé počasí, raději si vezmu deštník a lyže, kdyby začalo sněžit. To zas budu dlouho usychat.“ Když vyrazil k prvnímu domu, z dálky bylo slyšet jeho kopyto. Přišel ke dveřím a zaklepal. Zevnitř se ozýval povyk a vzlykot. Otevřel mu starší pán. „Přišel jsem si pro vašeho syna,“ řekl čert. „Vy jste se ale pane čerte musel

zmýlit. Můj syn je obyčejný a bystrý chlapec,“ řekl pán a ukázal na svého syna, který si hrál s plyšovým medvídkem. „Omlouvám se,“ zpytoval své svědomí čert. „Ještě to tu moc neznám,“ sypal si na hlavu popel čert. Otočil se a při odchodu klopýtnul na schodech. Byl z toho celý zklamaný a v pysku měl hořkost, jako kdyby polykal pelyněk. Najednou se k němu nachomýtl sysel, který vypadal jako vyžle. „Nemáš kousek sýra, který by mě nasýtil,“ zasyčel sysel. „Ne, mám jenom syrové brambory.“ Najednou se z dálky začalo ozývat vytí a sysel utekl. Mezitím začal venku sypat sníh. Čert šel k dalšímu domu, kde bydlel nezbedný Pepa. Když čert zazvonil, přišel mu otevřít rozčepýřený a neumytý kluk, který na něho vyplazoval jazyk. „Ty budeš pykat za svoje činy. S tebou se budu smýkat až do starého mlýna. Doufám, že vážíš jako chmýří.“ Když Pepu čert začal svazovat lýkovým provazem, tak ho Pepa kousl do lýtka. „My si s tebou ve mlýně poradíme,“ řekl Přibyslav a odvezl si Pepu na lyžích do mlýna. Tam na něho čekala těžká fyzická práce. Musel rozdmýchávat oheň, aby tam byla pořádná výheň. A to bylo poslední dítě, které si vysloužilý čert odnesl do mlýna a šel do penze.

Aneta Teplá, 4. třída

Naši žáci napsali o Vánocích...

Pohádka o kapříkovi

Byl jednou jeden kapřík. A ten žil v rybníku Svět. Plaval a plaval a najednou uviděl žížalu. A protože měl hlad, chtěl ji sežrat. Ale to nebyl dobrý nápad, protože ji měl rybář na udici jako návnadu. Kapřík to ale nevěděl a rybář ho ulovil.

Vánoční akrostich ZIMA

- společná práce žáků 2. ročníku.

Napiš, co všechno tě napadne, když se řekne ZIMA.

Zaválí, sníh.

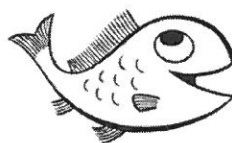
Íglí.

Mrazí, mellice.

Advent, anděl.

Už už si myslel, že svůj rybník nikdy neuvidí, ale protože byl rybář hodný, tak kapříka pustil. Ten v rybníku žil tak dlouho, dokud neumřel.

David Ordán, 3. třída

Vánoční

Vánoce jsou nejlepší,
když nám venku nasněží.
Za mnou něco zacinká,
a už jíme kapříka.

**Monika Potočná,
4. třída**

Pohyb obyvatelstva za období říjen - prosinec 2013 v obci Sazovice

Stav obyvatel k 4. 10. 2013	718
Narození	1 (děvče)
Úmrtí	2
Přihlášeno k trvalému pobytu	9
Odhlášeno z trvalého pobytu	3
Stav obyvatel k 16. 12. 2013	723

Obecní knihovna: Otevřeno každý čtvrtek od 9.00 do 11.00 a od 15.30 do 19 hodin. Možnost nahlédnutí do katalogu knih Obecní knihovny Sazovice zadáním adresy: knihovna2.sazovice.net nebo knihovna.sazovice.net

Otevírací doby

Obecní úřad - úřední hodiny:
PONDĚLÍ 7.30 - 11.00, 14.00 - 17.30
STŘEDA 7.30 - 11.00, 14.00 - 17.30
Telefon: 577 121 500, 725 121 141

Potraviný Sazovjanka:
PONDĚLÍ 7.30 - 16.00
ÚTERÝ 7.30 - 16.00
STŘEDA 7.30 - 16.00
ČTVRTEK 7.30 - 16.00
PÁTEK 7.30 - 16.00
SOBOTA 7.00 - 10.00 **telefon: 739 341 167**

KADEŘNICTVÍ:
STŘEDA 11.00 - 19.00 i bez objednávek
Radka Zivalíková, tel. 608 417 436
ČTVRTEK dle tel. objednávek
Hana Kunderová, tel. 724 792 555

Pohostinství:
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 16.00 - 22.00
PÁTEK 14.00 - 23.00
SOBOTA 14.00 - 23.00
NEDĚLE 10.00 - 22.00
telefon: 603 579 373

KOSMETIKA - tel.: 774 998 845
Martina Kalčíková

PEDIKÚRA - tel.: 605 261 375

Příloha k článku na straně 6 - Trasa ponocných při štědrovečerním troubení v Sazovicích

- trasa pana Baziky
- trasa pana Šidlíka

